

עפ"ת 71839/07/23 - סולומון דוידוב נגד מדינת ישראל, פרקליטות מחוז חיפה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

עפ"ת 71839-07-23 דוידוב נ' מדינת ישראל 05 נובמבר 2023

לפני המערער	כבוד השופט אינאס סלאמה סולומון דוידוב ע"י ב"כ עוה"ד טל אור מארדכייב
נגד המשיבה	מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז חיפה

פסק דין

1. לפני ערעור על החלטתו של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה, בתת"ע 13039-03-23, מיום 25.6.2023, במסגרתה נדחתה בקשת המערער לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו ביום 23.4.2023, בו הושת על המערער קנס בסך 750 ₪. זאת, לאחר הרשעתו בעבירה של נהיגה במהירות מופרזת בדרך שאינה עירונית (120 קמ"ש במקום 80 קמ"ש) (להלן: "פסק הדין").

2. עסקינן בדו"ח ברירת משפט בגין עבירה מיום 26.5.2022 בכביש 65 (להלן: "הדו"ח"). המערער ביקש להישפט על הדו"ח, והדין בעניינו נקבע ליום 23.4.2023. משלא התייצב לדיון, נשפט המערער בהעדר. זאת, מכוח סמכותו של בית המשפט לפי סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ").

3. המערער פנה אל בית המשפט קמא בבקשה לביטול השפיטה בהעדר, ובקשה זו נדחתה כאמור במסגרת ההחלטה מושא ערעור זה, מיום 25.6.2023. בבקשתו טען המערער, כי אי הופעתו הייתה "עקב טעות סופר מצערת בקביעת תאריכי הדיון ביומנו" של ב"כ המערער, טעות אשר אירעה "במשרדי" הסגור.

עוד נטען בבקשה, כי למערער "טענות מהותיות אשר יש בהם (כך במקור) להביא לביטולו של הדו"ח וראוי כי יקבל את יומו בפני בית המשפט הנכבד וכי יוכל להשמיע את דבריו". המערער לא פירט מהן אותן "טענות מהותיות". יצוין עוד, כי לבקשה לא צורף תצהיר.

4. בהחלטתו אשר דחתה את הבקשה, קבע בית המשפט קמא, כי "טעות משרדית אינה מהווה עילה

לביטול פסק הדין שניתן בהעדר", וכי טענת המערער "כי בפיו טענות העשויות להביא לביטול כתב האישום נגדו", היא טענה "כללית ולא מנומקת וכי כזו, לבדה, אינה מגבשת את הפרמטר של חשש לעיוות דין". עוד ציין בית המשפט קמא, כי לבקשה לא צורף תצהיר.

5. המערער מיאן להשלים עם החלטת בית המשפט קמא. בערעור לפני טען, בין היתר, כי החלטת בית המשפט קמא "שגויה ביסודה, נטולה כל צדק, הן פרוצדורלי והן מהותי והשלכותיה הן הרוות אסון מבחינת המערער (**ואף מעוררות בעיה משפטית בעלת חשיבות כללית**), שכן היא פוגעת קשות בזכויותיו הבסיסיות של המערער, ומנציחה תוצאה משפטית שגויה עד לכדי הרשעה בעבירה שאינו ביצע" (ההדגשה במקור).

המערער ביקש לאפשר לו "לממש את זכותו וליתן לו את יומו בבית המשפט". לפי המערער, הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין וכאשר הדבר "לא קיבל ביטוי בהחלטתו בבית המשפט קמא". נטען, כי עסקינן בנהג מונית שרישיונו "חשוב לו מאוד לפרנסתו". הותרת פסק הדין על כנו, תגרום למערער נזקים "בלתי הפיכים". המערער שב וטען כי בפיו "טענות מהותיות, אשר יש בהן להביא לביטול של הדו"ח".

6. בדיון לפני שב הסנגור וטען, כי בדו"ח קיימות "בעיות וכשלים" שיש בהם להביא לכדי ביטול. הוא הסכים כי היה מקום לפירוט הטענות בבקשה שהוגשה לבית המשפט קמא וכי שם דובר בטענות כלליות, אך הוסיף שהם לא נטענו "מן השפה אל החוץ". שכן, "יש באמת קשיים שראוי שבית המשפט ישמע שיש בהן להביא לביטול הדו"ח".

הסנגור הוסיף, כי היה "בטוח שבעצם העלאת הטענות" בית המשפט יזמן אותם לדיון או כי תינתן לו "האפשרות לטעון מעבר לבקשה". אשר לשאלה מדוע לא צורף תצהיר לבקשה, טען הסנגור כי העובדת שביצעה את הטעות עזבה את מקום עבודתה ולא הייתה מעוניינת לשתף פעולה ולמסור תצהיר.

7. המשיבה התנגדה לערעור וציידה בהחלטת בית המשפט קמא, הן לעניין העדר סיבה מוצדקת לאי הופעה והן לעניין העדר חשש לעיוות דין. הוטעם, כי לא נטענה כל טענה פרטנית, קונקרטיית ורלוונטית לדו"ח. עוד נטען, כי לא צורף תצהיר לבקשה. אשר להעלאת טיעונים לגופו של עניין במעמד הדיון, ב"כ המשיבה תהה כיצד אמור הוא "להתמודד עם טענות שלא נטענו בערעור?".

8. בהמשך לאמור, ביקש הסנגור לאפשר לו לפנות למאשימה בטרם יינתן פסק דין זה, על מנת שיוכל לבוא בדברים עם בא כוחה ולהציג בפניו את הכשלים להם הוא טוען, ושאת מקצתם הוא פירט בהמשך טיעונו. משכך, עיכבתי מתן פסק דין זה עד אשר הודיעה לי המאשימה כי בחנה את טענות המערער והחליטה לדחותן.

9. לאחר שעיינתי בהודעת הערעור על נספחיה ובתיק שהתנהל לפני בית המשפט קמא, ולאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטתו של בית המשפט קמא שלא לבטל את שפיטת המערער בהעדרו.

10. בהתאם לסעיף 240(א) לחסד"פ, בעבירות לפי פקודת התעבורה, רשאי בית המשפט לראות בנאשם שלא התייצב למשפטו, כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום ולדון אותו שלא בפניו, אם הוא סבור "שלא יהיה בשפיטתו על דרך זו משום עיוות דין". על פסק דין מרשיע כאמור, חלות הוראות סעיף 130(ח) לחסד"פ.

סעיף 130(ח) לחסד"פ קובע, כהאי לישנא: "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנדון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין...".

הנה כי כן, על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס החלטה בדבר ביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדיון מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' סאלם** (25.3.2018)).

11. עיון בהחלטתו של בית המשפט קמא מראה, כי הדברים יושמו כדבעי על ידו, תוך שנקבע כי לא הונחה לפניו סיבה מוצדקת לאי התייצבות המערער וכי לא התגבש חשש לעיוות דין.

12. לעניין סיבת אי ההופעה, כבר נקבע כי טעות משרדית אינה בבחינת סיבה מוצדקת לאי הופעה. בענייננו, לא פורטו בבית המשפט קמא נסיבות הטעות, לא צורף תצהיר לבקשה והטענה בדבר טעות משרדית נותרה טענה בעלמא שאינה מבוססת. די היה בכך כדי לדחות את הטענה, שכן אף נמנעה מבית המשפט קמא האפשרות לבחון את הטענה לגופה.

בכגון דא ראו את שנקבע ברע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל**, פ"ד נז(6) 793, 803 (2003), כי:

"על-מנת לשכנע את בית-המשפט כי יש עילה טובה לביטול פסק-הדין ולהניע את גלגלי המערכת השיפוטית מחדש, האפשרות האחת היא שהמבקש יראה כי יש נימוק של ממש לאי-התייצבותו לדיון. שכחה של מועד הדין לבדה, אפילו אם אירעה בתום-לב, אינה יכולה להצדיק אי-הופעה לדיון [...] דין דומה יחול לגבי **טעות משרדית של**

עורך-הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו... (ההדגשה - לא במקור).

13. משלא צלח המערער את החלופה בדבר קיומה של סיבה מוצדקת לאי הופעה, יש לבחון כעת את הטענה בדבר קיומו של חשש מפני עיוות דין. דא עקא, שגם בכך אין כדי להועיל למערער, שכן אין די בהעלאת טענה בעלמא, לפיה, למערער "טענות מהותיות אשר יש בהן כדי להביא לביטולו של הדו"ח", אלא מן הדין לפרט מהן אותן "טענות מהותיות", וזאת על מנת שבית המשפט יוכל לבחון את הדברים לעומק.

גם טענה לפיה, מדובר ב"עבירה שלא בוצעה" על ידי המערער, הינה בבחינת הכחשה כללית בעלמא שאין בה די.

14. למעלה מהצורך אציין, כי בדיון לפניי עיינתי בדו"ח עצמו וזאת אף שלא היה נדרש לעשות כך שעה שהטענות לא פורטו בבית המשפט קמא, ולא מצאתי כי בדו"ח קיימים כשלים שיש בהם כדי להביא לביטולו. כאמור, אף המאשימה הודיעה כי בסופו של יום, לאחר שבחנה את טענות הסנגור, החליטה לדחות טענות אלה.

15. לפני סיום אציין, כי חרף הטענה בערעור, לא מתעוררת כל בעיה משפטית בעלת חשיבות כללית, מעבר לעניינו הפרטי של המערער. בנסיבות אלה, החלטת בית המשפט קמא בדיון יסודה.

16. **השורה התחתונה אפוא, כי דין הערעור להידחות.**

המזכירות תשלח לצדדים עותק פסק הדין כמקובל.

ניתן היום, י"ח חשוון תשפ"ד, 02 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים ובהסכמתם.